

Container

Dat ik hier nu woorden loop te zeggen
die in de ruimte verdwijnen
maar doorlopen in de tijd
en hier op papier
probeer ik ze te vangen
houd ik ze gevangen
in de hoop dat ze nooit meer vervliegen in de tijd
of verdrinken in de zee van ruimte
blup
blup
als water sijpelen de woorden door de bladzijdes
vinden ze de kleinste kiertjes om doorheen te slopen
vormen ze kleine riviertjes om doorheen te lopen
ze vervlechten zich in jouw haren
en verdrinken zich in jouw lichaamssappen
en even word jij de container die de woorden containen zal
maar woorden laten zich niet bevatten
words cannot be contained
en dus worden de woorden vloeibaar
worden de woorden voelbaar
woorden blijven woorden
ze veranderen alleen soms van vorm

en zo vloeit er vloeistof door jou haren
drup
drup
en wordt je lichaam schoongespoeld door tijd, woorden en water
opgedroogd klei is zand waar het water van de tijd doorheen is gegaan
opgedroogd klei is zand waar het water van de tijd doorheen is gegaan
grond blijft grond
het veranderd alleen soms van vorm

en de uren vloeien door de dagen
ik zou willen dat ik ze pakken kon
ze aanraken en bewaren kon
in tupperware bakjes, vershoudfolie en afsluitzakjes
bewaken kon
maar net als water
vloeit de tijd door alle gaten in de container
time cannot be contained
uren vliegen door de gaten
en dus loop ik hier mijn tijd te verdelen
door mijn ruimtes exact in te delen

in korte korrels grond
of lange zeeën van tijd
maar mijn handen zijn te klein voor de ruimte
de tijd drupt van mijn vingers
en het nu is nu het nu niet meer maar het zojuist en nu is ook straks en later is het nu
het nu is zelfstandig collectief, relatief -
het is wat jij wilt wat het is en dat is het niet

dat ik hier nu ruimte in loop te nemen
terwijl ik mij eigenlijk zou willen verschuilen
stil loop ik hier te werken tussen de werken
in de hoop dat de ruimte de ruimte blijft
en ik haar niet storen zal
maar een mens blijft een mens
en wij nemen ruimte in
woorden blijven mensen blijven moleculen
we cannot be contained
dus pas ik mijn woorden niet langer aan de vorm van de container aan
maar laat ik ze vloeien
en zo kom ik samen
sta ik hier in de ruimte met mijn moleculen en mijn woorden
en ben ik een container die in een container staat met andere containers
samen overkoepelend in de container van de tijd

laten we zwemmen
blup
blup
en samen vervloeien in de ruimte
vergroeien met de tijd
in de klei
in de i's en k's en ei's
in de wij

want moleculen veranderen van vorm in onze aderen
ze komen en ze gaan
maar ze blijven
moleculen
moleculen blijven moleculen
ze veranderen alleen soms van vorm
en dus blijf je staan
terwijl je doorloopt
je bent van alles een hoop
je bent voelbaar
je bent vloeibaar

je bent een mens
drup
drup
en mensen blijven mensen
we veranderen alleen soms van vorm

Zwaarte aarde

Mijn teen raakt het zwart aan
en ik voel de zwaartekracht van de aarde onder mijn lichaam ademen
het trekt aan mijn voet
mijn hiel raakt het zwart aan
mijn voet wordt omringt door klei
de kracht kraait
mijn voet draait
de zwaarte aarde verzwaart

en mijn been verdwijnt
mijn heupen zijn inmiddels kwijt
mijn andere teen, been, knie zijn hier niet
maar onder de aarde gezogen
zachtjes word ik omsloten door klei
het is fijn

onder mijn middel ben ik zwaar
onder mijn middel ben ik zwart
maar boven zweef ik maar wat
ploeterend lichtvoetig in mijn borstkas
mijn armen zwaaien
ik wil omdraaien
mijn hoofd is een ballon
mijn nekwervel een touwtje
verzwaar me
bewaar me
ik wil aarden in de aarde

langzaam sjort de grond
zachtjes trekt de aarde
mijn buik, mijn borsten, mijn haren
mijn ballon duikt onder
en het voelt fijn
om onderdeel van een kracht te zijn

Buizen gefluister

fSssshh

Ergens achter aan de linkerkant
Daar liggen ze

In poster buizen
bewaars ik zacht gefluister
van de momenten die ik niet vergeten wil

Buizen van een halve centimeter,
anderhalve meter
en hele
kilometers

fSssshhh
Af en toe zucht er eentje
en weerkaatst de wind van een herinnering
in de handeling van het moment

Sshh
Ergens achter aan de linkerkant
Daar liggen,
en hopelijk blijven, ze

Het midden van de aarde is een klok
Als je de wereldbol doormidden zagen zou,
dan zou je een klok aanschouwen
De wijzers kloppen als aderen in de aarde
en wijzen wegen aan
waarin wij verplaatsen
en bewaren